

ת"פ 464/10/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה נגד ג'אזי סבית, ראמי סובייחי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 464-10-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה נ' אבו סבית(עציר) ואח'

בפני מאשימה נגד נאשמים
כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור
משטרת ישראל תביעות- שלוחת חיפה
1. ג'אזי סבית (עציר)
2. ראמי סובייחי (עציר)

החלטה

1. כנגד הנאשמים הוגש בתאריך 2/10/16 כתב אישום בו יוחסו להם עבירות של התפרצות לצוותא לבניין שאינו מגורים וביצע גניבה בהתאם לסעיף 407(ב) + 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לביצוע פשע בהתאם לסעיף 499 לחוק העונשין תשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום בין התאריכים 5/8/16 עד 12/8/16 קשרו הנאשמים קשר לביצוע פשע ביחד עם אחר, להתפרץ לבית מלאכה ליצור ותיקון תכשיטים ברח' חניתה 88 בחיפה, תוך שתיאמו הצטיידות בכלי פריצה מתאימים, תיאמו פעולות הכנה להתפרצות לרבות צילום בית המלאכה מבפנים ובחוץ.
3. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 7/8/16 לשם קידום הקשר האמור, נכנס נאשם 2 לבית המלאכה הנ"ל, כשהוא נתמך בזוג קב"ים ובמעמד זה בחן את בית המלאכה מבפנים, צילם אותו ואת סביבתו לרבות דרכי הגישה אליו ואף ניגש למכון כושר הצמוד אליו ואף אותו בחן.
4. על פי עובדות כתב האישום בין התאריכים 7/8/16 עד 8/8/16 לשם קידום הקשר ולצורך קידום ההתפרצות, צילמו הנאשמים באמצעות מכשיר טלפון סלולרי את פנים בית המלאכה, לרבות את מיקום הכספת ומיקום מצלמות האבטחה במקום.

האחר, אף הצטייד בכלי פריצה וציוד שונים - דיסק, דינמומטר, משאית וכבל.

5. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 13/8/16 בין השעות 01.28 ל-04.30 פרצו הנאשמים והאחר בצוותא לבית המלאכה, באופן שפתחו את חלון חדר הכושר הצמוד אליו, נכנסו אל חדר הכושר, פתחו את דלת בית המלאכה הצמוד לחדר הכושר, ונכנסו פנימה, שעה שהם מחבלים במערכת החשמל ומנטרלים את מצלמות האבטחה ואת מערכת האזעקה של בית המלאכה.
6. על פי עובדות כתב האישום גנבו הנאשמים והאחר כספת שהיתה מחוברת לקיר אשר הכילה תכשיטים כמפורט בסעיף 7 לכתב האישום, ששווים נאמד בסכום שבין 50,000-100,000 ₪ באופן שניתקו את הכספת באמצעות כלים מהקיר.
- הנאשמים נטלו ונשאו את הכספת עם התכשיטים, שברו את צילינדר דלת הכניסה הראשית לבית המלאכה, פתחו את הדלת, ועזבו את בית המלאכה כשהכספת עימם.
- בהמשך לאמור לעיל בין התאריכים 13/8/16 עד 16/8/16 מכרו הנאשמים והאחר את התכשיטים תמורת 88,000 ₪ לאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה.
7. סעיף ג' לכתב האישום כולל רשימה של 59 עדי תביעה, רובם אנשי משטרה אך חלק מהם - עדי תביעה 1, 7, 39, 40, 44 - אינם אנשי משטרה.
8. הנאשמים מבקשים מבית המשפט כי יעשה שימוש בסמכותו לפי סעיף 90 ויורה על איחוד משפטים באופן שיורה כי ת.פ. 2150-09-16 הקבוע בבית משפט השלום בקריות, יאוחד עם כתב אישום זה בפני.
9. הצדדים טענו כמפורט לעיל בפרוטוקול כשב"כ המאשימה היא המשיבה בעתירה זו, מתנגד לבקשה וטען בין היתר כי בית המשפט נעדר סמכות לדון בבקשה לאור העובדה כי אין מדובר ב"אותו בית משפט" כנדרש בסעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי.
- לתמיכה בעמדה זו הציג ב"כ המאשימה את החלטתו של בית הדין הארצי לעבודה בהליך המ"ד (ארצי) 4853-04-12 והפנה בין היתר למהות ההוראה נשוא סעיף 90 הנ"ל, בספרו של המלומד גבריאל הלוי, תורת הדיון הפלילי, כרך ב' (התשס"א-2011), עמ' 522-523.
10. ב"כ המבקשים לעומתו, טענו כי מלכתחילה המאשימה היתה צריכה להגיש כתב אישום אחד שיכלול את שני האישומים נשוא התיק שבפני ונשוא התיק בית משפט שלום קריות, שכן, האירוע נשוא התיק הנוכחי, חל 10 עובר לאירוע נשוא התיק האחר, חלק ניכר מעדי התביעה הם עדים משותפים בשני התיקים וקיום שני הליכים מקבילים על ידי 4 מותבים למעשה, פוגע פגיעה של ממש בהליך השיפוטי ובנאשמים.

11. עוד טענו ב"כ המבקשים כי שני כתבי האישום התלויים ועומדים מבוססים על עובדות דומות, מעשים קשורים זה לזה, ומדובר למעשה בפרשה אחת ובאותם נאשמים.

לעמדתם יש מקום לאחד את האישומים בפני המותב הנוכחי, שכן מבחינה כרונולוגית האירועים נשוא כתב האישום הנוכחי, קדמו לאירועים נשוא כתב האישום שהוגש בבית משפט השלום קרית.

לעמדתם אי היענות לבקשה יגרום יגרום בזבוז זמן של העדים, של בית המשפט, בזבוז כספי ציבור ועיוות דין.

12. המסגרת הנורמטיבית מכוחה ניתן להורות על איחוד משפטים מנויה בסעיף 90 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 הקובע:

"בית המשפט רשאי בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיונים בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים באותו בית משפט, אם מותר לצרפם בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 ובית המשפט סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין".

סעיף 86 לחוק הנ"ל הדין בצירוף אישומים קובע:

"מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותם עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת..."

13. מהוראות סעיפים אלה עולה כי קיימים 3 תנאים שרק בהתקיימם רשאי בית המשפט לצוות על איחוד דיונים בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים:

א. שכתבי האישום הנפרדים תלויים ועומדים **באותו בית משפט**.

ב. שמותר לצרף את אותם כתבי אישום בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 לחוק ולענייננו - סעיף 86 לחסד"פ.

ג. ובלבד שהצירוף לא יגרום לעיוות דין.

14. כתבי האישום שאני מתבקשת לאחד בפני תלויים ועומדים בפני שני בתי משפט - התיק הנוכחי התלוי ועומד בפני - בית משפט השלום בחיפה, והתיק התלוי ועומד בפני כב' השופט מוחמד עלי בבית משפט השלום קרית.

ב"כ הנאשמים טוענים כי מדובר באותו בית משפט - קרי בית משפט השלום ועל כן אין מניעה לצרף

את האישומים בעוד ב"כ המאשימה טוען כי תנאי להחלת הסעיף הוא כי מדובר באותו בית משפט ספציפי, תוך שהוא מפנה לציטוט מתוך המ"ד (ארצי) 4853-04-12 בסעיף 7 לאותו פסק דין המפנה לספרו של המלומד גבריאל הלוי שם נקבע כי: "לעניין זה, אותו בית משפט הינו בית המשפט הספציפי שבו מכהן השופט הספציפי המחליט על איחוד המשפטים".

כן נקבע באותו פסק דין כי הסמכות לאיחוד הליכים לפי סעיף 90 לחסד"פ נתונה לאותו בית משפט בו מתבררים כל ההליכים הפליליים, אלה שהועברו ואלה שהוגשו לשם מלכתחילה אשר את הדיון בהם מבוקש לאחד.

15. סוגיית איחוד המשפטים נדונה גם בספרו של יעקב קדמי, על סדר הדין בפלילי, חלק שני(א) בעמ' 945 עד 947.

אמנם כב' השופט קדמי אינו מפרש את הביטוי "באותו בית משפט" אולם מדבריו עולה כי אין הכרח שיהיה מדובר באותו מותב ספציפי על פי הפירוש אליו מפנה אותי המאשימה. כך מציין כב' השופט קדמי, כי כל עוד לא הוחל בדיון בכתב אישום, ניתן לאחד את הדיון בו עם דיון בכתב אישום אחר.

כן הוא מציין כי אם הוחל בדיון בכתב אישום - שוב אין מאחדים את הדיון בו עם דיון בכתב אישום אחר שבו כבר הוחל דיון וזאת משום שאין זה ראוי שבית משפט ימשיך בדיון שבו נשמעו ראיות על ידי בית משפט אחר.

מלשון זו עולה כי כב' השופט קדמי בהחלט ראה מקום של איחוד דיונים שמלכתחילה נקבעו בפני מותבים שונים.

16. דעתי היא כי לשון הביטוי "באותו בית משפט" מתייחסת לאותו בית משפט טריטוריאלי, קרי - בית משפט היושב במקום מסוים ולא דווקא המותב הספציפי היושב לדיון.

אני דוחה את פרשנותם של ב"כ הנאשמים לפיה מדובר בכל בית משפט שלום בארץ, או לחילופין בבתי משפט המקבילים באותו מחוז שיפוט.

הטעם העומד בבסיס מתן אפשרות לצוות על איחוד דיון, היא לייעל את ההליכים באותו בית משפט על מנת שצדדים לא יתייצבו ולא ינהלו הליכים כפולים באותו בית משפט טריטוריאלי.

17. מכאן, שאם היה מדובר בכתב אישום תלוי ועומד בפני מותב אחר בבית משפט השלום בחיפה, יתכן והייתי מוצאת שיש מקום לצוות על איחוד הדיון בשני כתבי האישום בפני אחד המותבים, אך אין אלה פני

הדברים ככל שמדובר בבתי משפט שונים באותו מחוז ובענייננו, בבית משפט השלום קרית ובבית משפט השלום בחיפה.

18. ברגיל, סמכות השיפוט המקומית נובעת בין היתר ממקום ביצוע העבירה, כולה או מקצתה (סעיף 6(א) לחוק) וההנחה היא כי ככל שמדובר בבתי משפט שונים, גם אם באותו מחוז, הם נותנים מענה לתחנות שונות במחוז, והעדים שאמורים להתייצב מתגוררים בקרבת בית המשפט שהוקם לשם מתן שירות לאותם אזרחים ולאותה תחנה.

19. אשר על כן אני קובעת כי לא יתקיים התנאי המוקדם של "באותו בית משפט".

20. בחינת התנאי השני נשוא סעיף 86 לחוק אף היא מצביעה על כך שלא ניתן לצרף את כתבי האישום שהוגשו כנגד הנאשמים ולאחדם בפני בית משפט אחד, שכן מעיון בשני כתבי האישום עולה כי הם אינם מבוססים על אותם עובדות, אינם מבוססים על עובדות דומות, ולא ניתן לומר כי מדובר בסדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת.

21. מהשוואת שני כתבי האישום עולה כי בכתב האישום שהוגש בבית משפט השלום בקרית בת.פ. 2150-09-16 מופיעים שני נאשמים נוספים שאינם מופיעים בכתב האישום נשוא התיק בפני, הם הנאשמים 1 ו-3.

22. אכן, כ-15 עדים הם עדים משותפים בשני כתבי האישום אך בתיק שהוגש בבית משפט השלום בקרית יש מספר עדים שהם אזרחים, שאינם משותפים לכתב האישום בפני.

כן עולה כי יש מספר רב של עדים שהם אנשי משטרה, שאינם משותפים לשני התיקים.

23. העבירות נשוא כתב האישום בפני בוצעו לכאורה בין 5/8/16 עד 13/8/16, מדובר בעבירה של התפרצות בצוותא וביצוע גניבה מתוך בית מלאכה, כשאופן הביצוע היה דרך כניסה לחדר כושר סמוך, וממנו כניסה לבית המלאכה וגניבת כספת ותכשיטים מתוך בית המלאכה.

24. העבירות נשוא כתב האישום בת.פ. 2150-09-16 בוצעו לכאורה בין 23/8/16 ל-27/8/16 כאשר מדובר בעבירות של פריצה לבנין שאינו דירה וגניבה, החזקת מכשירי פריצה, היזק לרכוש במזיד, וקשירת קשר לפשע, כאשר ביחס לנאשם 1 שאינו נאשם בפני, מיוחסת לו גם עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

אופן הביצוע בתיק זה, הוא שבירת קיר המפריד בין שני עסקים, בית מלאכה ליצור תכשיטים ומשרד

ריק, תוך הצטיידות בכלי פריצה רבים, הסתייעות בסולמות וחבל, חיתוך קיר בין שני העסקים, תוך שבירת הקיר וגרימת נזק משמעותי לו.

על פי עובדות כתב האישום האזעקה בעסק החלה לפעול, והנאשמים עזבו את המקום מבלי להשלים את ביצוע העבירות.

25. העובדה כי בשני המקרים מדובר בבית מלאכה ליצור ותיקון תכשיטים, וכי דרך הכניסה היתה באמצעות עסק סמוך, היא כשלעצמה אינה מצביעה על כך שמדובר באותן עובדות, עובדות דומות או סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת, שכן כפי שהצבעתי לעיל, קיימים הבדלים בין כתבי האישום הן לגבי שיטת הביצוע, הן לגבי זהות המבצעים והן לגבי נסיבות מימוש קשירת הקשר (בתיק שבפני הגניבה לכאורה הושלמה).

26. אשר על כן גם מטעם זה אני קובעת כי לא יתקיימו התנאים המצדיקים את איחוד המשפטים בשני כתבי האישום התלויים ועומדים, גם אם היה מדובר בשני כתבי אישום שהיו מוגשים בבית משפט השלום בחיפה בפני מותבים שונים או בפני מותב אחד.

27. אשר על כן אני דוחה את הבקשה להורות על איחוד המשפטים.

אין מניעה כי על מנת לייעל את הדיון, או מטעמים אחרים, יפנו הנאשמים באמצעות ב"כ לנשיא בית משפט השלום בחיפה, שיעשה שימוש בסמכותו בהתאם להוראת סעיף 78(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-1984.

אין מניעה כי ככל שהנאשמים יבקשו שלא לנהל הוכחות בתיקים אלה, הם יוכלו לצרף עבירות אחרות הקבועות גם בבית משפט אחר, בהתאם להוראת סעיף 39(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

החלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשע"ז, 14 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.